

การภาวนา

เมื่อการภาวนาควไ้ผล

คืนก่อนจะมีประชาตិโหวตกฎหมายการทำแท้งในประเทศไอร์แลนด์คุณแม่คาทอลิกคนหนึ่งกำลังคะยั้นคะยอให้ลูกชายวัยเจ็ดขวบกินอาหาร “ไม่่อยากกินเบือจะตายอยู่แล้ว” เด็กชายร้องเสียงดังผู้เป็นแม่รวบรวมความพยายามอีกครั้ง “อย่างนั้นกินอีกสามคำแล้วกัน” “ไม่” เด็กชายตอบ คุณแม่ยื่นข้อเสนอ “กินเพื่อประเทศไอร์แลนด์ได้ใหม่...คำแรกเพื่อเด็กๆ คำที่สองเพื่อคนเป็นแม่ คำที่สามเพื่อประเทศของเขา” ลูกชายยอมทำตามที่แม่เสนอ

รุ่งเช้าเมื่อผลการโหวตออกมาว่ากฎหมายทำแท้งได้รับการยอมรับผู้เป็นแม่รู้สึกลำบากใจที่จะอธิบายกับลูกที่พูดกับเธอว่า “สามคำที่ผมกินไปไม่เห็นจะได้อะไรเลย” “ลูกนั้นคงผิดหวังและสับสนเกี่ยวกับเรื่องนี้” เธอพูดกับตัวเอง “และจะเป็นอย่างไรสำหรับชาวไอร์แลนด์เองที่พยายามหยุดยั้งกฎหมายนี้ เขาต่อสู้ทุกรูปแบบทั้งสวดภาวนาพิธีกรรมและทำอีกหลายอย่างอย่างยาวนานเพื่อเด็กที่จะเกิด พวกเขาจะรู้สึกทุกข์มากเพียงไร?” แต่ไม่มีการเสียสละใดที่เปล่าประโยชน์ เธอมั่นใจเช่นนั้นและปลอบลูกของเธอว่า “ความดีความเสียสละที่ลูกทำไม่เปล่าประโยชน์หรอกจ้ะ พระเจ้าเอาสิ่งดีดีที่หนูทำไปให้ชาวจีนที่กำลังถูกเบียดเบียนเพื่อวันหนึ่งเขาจะเป็นนักบุญเพราะหนูเสียสละนะ” เด็กน้อยพอใจและยิ้มด้วยความยินดี

ในการภาวนาบางครั้งดูเหมือนไม่ได้รับคำตอบไ้ผลทั้งที่เป็นภาวนาเพื่อความยุติธรรมเพื่อความดีของสังคมดูเหมือนความชั่วร้ายปีศาจเป็นฝ่ายชนะ ความพ่ายแพ้ใน

ผลการโหวตในไอร์แลนด์ไม่ใช่จุดจบ ไม่ใช่เป็นบทสรุปว่าการภาวนาการทำพิธีกรรมการทำดีไม่มีผลอันใด แต่เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อพระเจ้าจะได้สำแดงพระฤทธานุภาพของพระองค์ต่อไปในวิถีทางใดวิถีทางหนึ่ง ดังเช่นในสวนมะกอกพระเยซูภาวนาขอพระบิดาแต่ก็ถูกปฏิเสธพระองค์ยอมรับและการไถ่กู้จึงได้บังเกิดขึ้น พระเจ้ามีหนทางของพระองค์ขอเพียงเรามั่นใจและอย่าหยุดภาวนาพลีกรรมภารกิจดีมีผลดีต่อโลกเสมอพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะเป็นผู้จัดสรรทุกอย่าง

โดย Elizabeth Anderson เมื่อ 31 พ.ค. 2018 ใน National Catholic Register

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. จากบทความนี้มีอะไรประทับใจท่าน?
2. ท่านเคยมีประสบการณ์คล้ายคลึงกับการภาวนาในบทความนี้ไหม?

อ่านพระวาจาของพระเจ้า

มธ 26:36-42 ภายในสวนเกทเสมณี

³⁶เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาพร้อมกับบรรดาศิษย์ถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อเกทเสมณี พระองค์ตรัสแก่เขาเหล่านั้นว่า “จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะที่เราไปอธิษฐานภาวนาที่โน่น” ³⁷แล้วทรงพาเปโตรและบุตรทั้งสองของเศเบดีไปด้วย พระองค์ทรงรู้สึกเศร้าและสลดพระทัยอย่างยิ่ง ³⁸จึงตรัสแก่เขาทั้งสามคนว่า “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี้ และตื่นเฝ้ากับเราเถิด” ³⁹แล้วพระองค์ทรงพระดำเนินไปข้างหน้าอีกเล็กน้อย ทรงซบ

พระพักตร์ลงกับพื้นดิน อธิษฐานภาวนาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ด้วยนี้
 พันข้าพเจ้าไปเถิด ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตาม
 พระประสงค์ของพระองค์เถิด” ⁴⁰ พระองค์เสด็จกลับมาพบบรรดาศิษย์ ทรงพบเขา
 เหล่านั้นกำลังหลับอยู่ จึงตรัสกับเปโตรว่า “ท่านตื่นเฝ้าอยู่กับเราสักหนึ่งชั่วโมงไม่ได้
 หรือ ⁴¹ จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนาเพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็
 จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง” ⁴² พระองค์เสด็จไปอีกครั้งหนึ่ง ทรงอธิษฐานภาวนาว่า
 “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าข้าพเจ้าต้องดื่มจากถ้วยนี้โดยหลีกเลี่ยงมิได้แล้ว ขอให้เป็นไปตาม
 พระประสงค์ของพระองค์เถิด”

(ให้ท่านเรียบสำครุ่หลังการอ่านพระวาจา)

ไตร่ตรองพระวาจา

1. ท่านคิดและรู้สึกอย่างไรกับการภาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์เช่นนี้?
2. พระเป็นเจ้าตรัสอะไรกับท่านผ่านพระวาจาตอนนี้?

การนำไปปฏิบัติ

เราจะภาวนาในชีวิตประจำวันให้มากขึ้นได้อย่างไร